

Českomoravská

NÁRODNÍ POUŤ

Einsiedeln

26. května 2019

10.30 – 12.15

Příležitost k přijetí svátosti smíření ve zpovědní kapli.
Vchod přes budovu gymnasia vlevo vedle baziliky.

12.15

Sraz poutníků před bazilikou a průvod do kostela.

12.30

POUTNÍ MŠE SVATÁ

Jako hlavní celebrant je pozván Otec Roman CZUDEK, rektor kněžského semináře NEPOMUCENUM v Římě

Zakončení pouti ihned po mši svaté pozdravem Panně Marii

MOŽNOST SPOLEČNÉHO OBĚDA po skončení mše sv. v restauraci „Drei Könige“
na náměstí za parkovištěm.

OVOCE KRISTOVA VELIKONOČNÍHO VÍTĚZSTVÍ

Velikonoční úvaha anglického biskupa a mučedníka svatého
Johna Fishera

Ježíš Kristus je náš pravý a jediný Velekněz a jeho tělo je naše oběť, kterou obětoval na oltáři kříže pro spásu všech lidí. Krev, která byla prolita pro naše vykoupení, nebyla krví telat nebo kozlů – jako ve Starém Zákoně – ale krví naprosto nevinného beránka, našeho zachránce Ježíše Krista.

Chrám, v němž náš velekněz přinesl posvátnou oběť, nebyl vytvořen lidskýma rukama, ale vystaven samotným Bohem – Stvořitelem. Ježíš přece svou krev prolil před očima celého světa. A svět – to je ten zvláštní chrám, vybudovaný samotnou rukou Boží.

I tento chrám (stejně jako židovský) má dvě části: jednou z nich je země, kterou nyní obýváme, a ta druhá, kterou zatím neznáme, je nebeská velesvatyně.

Nejprve Kristus přinesl svou oběť na zemi, když přijal ukrutnou smrt na kříži. Po svém vzkříšení, oblečen v nový oděv nesmrtnosti, vstoupil s vlastní krví do té nebeské velesvatyně. Tam před trůn nebeského Otce přinesl tuto krev nekonečné ceny, kterou vyilil za všechny lidi propadlé hříchu. Tato oběť je Bohu tak milá a příjemná, že nemohl jinak, než se okamžitě smilovat a všem opravdovým kajicníkům projevit své milosrdenství.

Nadto je to i oběť věčná! Nepřináší se pouze jednou za rok, jako tomu bývalo u Židů, ale k naší útěše každý den, dokonce každou hodinu a minutu na celém světě, aby nám mohly být kdykoliv odpuštěny hříchy. Proto autor listu Židům říká: „*Tím nám získal věčné vykoupení.*“

A na této svaté a věčné oběti mají účast všichni, kdo mají opravdovou lítost nad tím, čím se provinili, a dali se na pokání. Všichni, kdo se pevně rozhodli, že už nechtějí hřešit, a snaží se jít Kristovou cestou a na ní vytrvat až do konce.

Svatý apoštol Jan to potvrzuje slovy: „*Milování, toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřeší-li však někdo, máme přímluvu u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa!*“

SBÍRKA na podporu díla Otce Meda v INDII:

Při poslední vánoční sbírce se dohromady vybrala částka **6.500,-** CHF. Tato částka byla koncem března do Indie odeslána. Dostali jsme potvrzení, že byla v pořádku převedena na účet salesiánů v Imphalu, kde náš salesián John Med působil.

Nynější ekonom don Mathew napsal: „Váš dar již je na našem účtu. Velký DÍK za vaši podporu našeho díla. Pro nás je to obrovská částka, s kterou můžeme vykonat hodně dobrého pro ty nejchudší děti: školní pomůcky, školní poplatky i stravu ve škole. Myslíme na všechny dárce při modlitbě.“

Z ateistky – KRISTOVA učednice

Od komunismu přes buddhismus ke křesťanství

Jyotsna Paul – se narodila v roce 1964 v Novém Dillí jako druhá ze tří dětí. Otec je ateista z hinduistické rodiny, matka je pravoslavná křesťanka. Její muž jí nedovolil žít její vírou, ani ji předat dětem, ačkoliv při sňatku souhlasil s tím, že se dá pokřtít. Tenkrát dostal jméno Pavel. Přesto odmítal každý druh víry. Doma nebyly žádné obrazy Ježíše, ale busty a obrazy Marxe a Lenina, protože se otec – zaměstnanec ruského velvyslanectví – aktivně angažoval v komunistické straně... V této ateistické komunistické „víře“ byly děti vychovány. Po finanční strážce se rodině dařilo dobře.

Jyotsna byla úspěšnou žákyní i sportovkyní (zvláště horolezectví a karate). Všechny tyto aktivity nemohly však vyplnit velkou prázdnotu, kterou pociťovala. Na vysoké škole studovala matematiku. „V této době jsem nejvíce ze všech náboženství nenáviděla křesťanství, protože křesťané mluvili jenom o Bohu a Spasiteli. Proč by neměla mít pravdu všechna ostatní náboženství? Jak je to od křesťanů neuvěřitelně nafoukané... A Bible nemůže obstát vůči vědeckým badáním, proto jsem ji úplně odmítala.“

Hledala jsem smysl života, který nemůže ateismus vůbec dát. Život se mi zdál být nesmyslný, bez jakéhokoliv významu. Vždycky jsem si kladla mnoho otázek: Proč jsem se narodila? Proč moji rodiče mají raději mého bratra nežli mne, proč je to v naší společnosti tak obvyklé?“

V prvním roce studia vstoupila do komunistického studentského hnutí. Navenek vypadala vyrovnaná, ale současně se u ní objevily deprese a myšlenky na sebevraždu. Dostávala antidepresiva. K jejím depresím se připojil silný komplex méněcennosti. Teď vypráví s úsměvem: „Kolegyně mi říkaly, že jsem škaredá, protože moje kůže je příliš tmavá a moje zuby jsou moc veliké. Proto jsem se raději neusmívala.“

Jedna přítelkyně, které se svěřila se svojí vnitřní bídou, jí vysvětlovala, že její deprese a myšlenky na sebevraždu pocházejí z minulého života, z její špatné karma. Této přítelkyni se podařilo nasměrovat ji k buddhismu. Říká: „S buddhismem jsem neměla žádné problémy. Tam není žádný Bůh, jenom karma a jak se může překonat špatná karma, aby se dosáhlo nirvány.“ Řekli jí, že musí recitovat mantry, aby vstoupila z cyklu smrti a znovuzrození, z tohoto trvalého sta-

vu utrpení. Protože se chtěla depresí zbavit, byla připravena to podstoupit. Prý to pomůže, aby mohla určovat svůj život a svůj osud, pomůže jí to osvobodit se z utrpení, jakož i ve snaze spasit sama sebe. Recitovala tedy mantru po sedm let, pokaždé jednu hodinu ráno a jednu večer a doufala, že dojde klidu a radosti. U Jyotsny však nemělo toto sebevykoupení žádný úspěch. Po sedmi letech recitování mantry byla stále depresivní, osamělá, měla myšlenky na sebevraždu, silné záchvaty migrény a žádnou radost ze života.

Když se chtěl její bratr oženit, chtěl se nechat pokřtít. Kněz však prohlásil, že musí být pokřtěny i jeho sestry. Navzdory velké zlobě otce dosáhla matka toho, že se všechny tři děti nechaly pokřtít. Jyotsna to udělala kvůli matce. Měla 27 let, když vstoupila do křesťanského kostela. Okamžitě tu pocítila velký klid, jaký nikdy nepocítila v buddhistických ani jiných sektářských chrámech, o které se také zajímala. „Tak jsem potom častěji chodila v neděli do pravoslavného kostela. Modlit jsem se neuměla, ale recitovala jsem tam svoji Lotosovou sůtru,“ vypráví vesele. „Protože jsem podle buddhistického učení měla každý rok získat pro buddhismus deset lidí, rozdávala jsem lidem v kostele buddhistickou literaturu. V Kristu jsem viděla jedno ze vtělení Buddy.“

V roce 1994 ji pozvala přítelkyně na seminář katolických kněží s modlitbami za uzdravení. Se smíchem říkala: „Proč by se mělo chodit za nějakým knězem, místo aby se šlo za lékařem, když je někdo nemocný?“ Ale nakonec s ní šla. Několikadenní seminář se konal na pozemku školy. Bylo tam shromážděno okolo 7 000 lidí, provolávali hlasitě Aleluja! „Jejich Bůh musí být hluchý, proč křičí tak hlasitě, jsou ještě normální?“ Taková byla její první reakce. Šla dopředu, aby viděla, co se tam děje. Kázání neposlouchala, ale dívala se okolo. Večer byla modlitba za uzdravení. Modlili se za nemocné. Pak řekli: „Tři osoby byly zbaveny bolesti v zádech, ať povstanou!“ Tři lidé se postavili a potvrdili to.

Jyotsna si byla jistá: to jsou kněžími zaplacení herci. To nic nedokazuje. Úplně vpředu si všimla jedné padesátileté ženy s červenou šálou, kterou její průvodci každý den přivázeli na invalidním vozíku. „Pomyslela jsem si: Kdyby křesťanský Bůh uzdravil tuto ženu, která se nemůže postavit, pak v něho uvěřím.“

Proběhly dva nebo tři dny s modlitbami a Jyotsna přicházela stále znovu, jenom aby se dívala. Čtvrtého dne, kdy se zase modlili za uzdravení nemocných, řekl kněz náhle: „Ježíš uzdravil právě paní, která sedí na vozíku a má červenou šálu.“ Jyotsna se otočila k ženě na vozíku, a hle: s třesoucíma se nohama povstala, šla dopředu, uchopila mikrofon a prohlásila se slzami v očích: „Jsem hinduistka, sedím od 25 let na vozíku, nemohla jsem chodit. Byla jsem u všech svatých řek v Indii, vykoupala jsem v nich své nohy, ale neuzdravila jsem se. Teď, když se kněz modlil, cítila jsem ve svých nohách jakoby elektrický proud. Mohu znovu chodit. Ježíš mne uzdravil.“

„Když jsem to uviděla“ říká Jyotsna, „dostala jsem opravdu strach. Co se tu stalo? Začala jsem plakat, padla jsem na

kolena. To byl ten jeden zázrak. Druhý velký zázrak se stal v mém srdci: Bůh vzal moje srdce z kamene a dal mi srdce z masa. Vzlykala jsem: ‚Ježíši, já věřím, že jsi Spasitel, ne jenom křesťanů, ale celého světa, všech lidí.‘ Ta paní byla přece hinduistka, a on ji uzdravil. Ježíš mě vzal vážně. Odevzdala jsem mu svůj život.“ Konečně prožila pokoj, ten pokoj, který dává Ježíš. K tomu ještě dodává: „Už jsem nikdy neměla migrénu, nikdy deprese, žádné pomýšlení na sebevraždu...“ Se smíchem doplňuje: „Ani žádný komplex méněcennosti. Mnoho radostí vstoupilo od té doby do mého života.“ Cítí se skutečně osvobozena a nakonec se stala katolickou křesťanskou, i když to nebylo vůbec snadné...

Jyotsna často vypráví lidem o Boží lásce... V Novém Dillí založila modlitební skupinu „Živá voda“. Říká: „Jednu hůl samotnou je možné lehce zlomit, tři už obtížněji, deset nebo dvacet, které jsou navzájem svázané, už vůbec ne. Zůstat pevnou ve víře o samotě je obtížné, zvláště v poslední době v Indii, kde jsou křesťané pronásledováni.“ A dále pokračuje: „Když se v Indii staneš křesťanem, ztratíš své přátele a velmi často i svoji rodinu. V té době potřebuješ společenství. Také prvotní církev takto fungovala. Modlili se za sebe navzájem o odvahu a statečnost, aby mohli zvěstovat Ježíše, přivádět stále více lidí k víře. To je také povolání moje a nás všech, zvěstovat ostatním evangelium. Povinnost předávat víru dál není vázána na věk. Nikdo není příliš starý nebo příliš mladý.“

Jednou přišel do kostela osmnáctiletý mladík, hinduista, a prohlížel si zastavení křížové cesty. Ptal se Jyotsny, proč náš Bůh tolik trpěl. Vysvětlila mu, že to bylo za jeho a její hříchy. To mladíka šokovalo. Bůh, který za něho, hinduistu, bere na sebe utrpení? „Vyprávěla jsem mu více o Ježíši a ten mladý muž byl dojatý k slzám. O něco málo později vstoupil do naší modlitební skupiny a nakonec byl pokřtěn.“ Jyotsna se stala jeho křestní kmotrou. Podle jejího vyprávění se velmi zastával křesťanské víry, byl proto v ohrožení a nakonec byl za nevyjasněných okolností ve 27 letech zavražděn! (Z časopisu ‚VISION 2000‘ – č. 5/2018)

Kardinál JOSEF BERAN – 50 let od úmrtí (17.5.1969)

Kardinál Beran při návštěvě krajanů v USA v r. 1966 (Texas)

Jeho poslední slova k národu přes vatikánský rozhlas (25.1.1969): „Spolu s vámi truchlím nad tragickou smrtí Jana Palacha a ostatních, kteří zemřeli podobnou smrtí jako on. Skláním se před jejich hrdinstvím, i když nemohu schválit jejich zoufalý čin... Ať mají všichni před očima velký ideál, pro který obětovali svůj mladý život: dát svůj život za blaho všech. Byla to láska k naší vlasti, touha po její svobodě, úmysl vyburcovat lidi z beznaděje a rezignace...“

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49 (*přátelské posezení* ve farním klubu po mši svaté každou *poslední neděli* v měsíci)
- Winterthur:** každou sobotu v **18.15** hod. v kapli Panny Marie u kostela St.Ulricha Rosenberg, Seuzacherstr. 1 (*přátelské posezení* u kávy po mši svaté každou *druhou sobotu* v měsíci!)
- Aarau:** každou **1. a 3.** neděli v měsíci v **10.00** h. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
- Luzern:** každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93 (V Aarau i Luzernu po mši svaté *přátelské posezení* u kávy)
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od **20.00** hodin. Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich. (**OD 10.7. do 7.8. se NEKONAJÍ!**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od **19.00** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „*křížové cesty*“, v měsíci květnu „*májové pobožnosti*“. (**OD 11.7. do 8.8. se NEKONAJÍ!**)
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. v **19.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich (Od **18.45** hod. – ADORACE)
- Slovenské mše sv.:** v **Zürichu:** každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v **Basileji:** každou **2. a 4.** neděli v měsíci v **17.30** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v **Bernu:** každou **2. a 4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. v kryptě kostela Dreifaltigkeit na Taubenstrasse v blízkosti hlavního nádraží
v **Ženevě:** každou **1. a 3.** neděli v měsíci v **16.30** hod. v kostele St. Julien, Rue Virg.-Malnati 3, **Meyrin**
v **Lausanne:** každou **3.** sobotu v měsíci v **16.30** hod. v Chapelle du Servan, Chemin E.-Grasset 12

Aktuální informace Čes. i Slov. misie najdete také na www.slovaci.ch a pouze Slov. misie na www.skmisia.ch !

MIMOŘÁDNÉ AKCE A VYJÍMKY

Mariastein u Basel – neděle – **19. května** se koná tradiční májová pouť ke „Dni matek“ – letos jubilejní **PADESÁTÁ!** Od 11.30 hod. je možné přijmout svátost smíření; 12.15 hod. sraz před bazilikou a průvod do kostela, kde od **12.30** hod. začíná mše svatá.

Po bohoslužbě možnost společného občerstvení u řeholních sester v Kuhrhaus Kreuz.

Oslava sv. CYRILA a METODĚJE v Zürichu se koná **5.7.** společně se Slovenskou misí v Kryptě kostela Liebfrauen, začátek v **19.30** h., po mši sv. aperó!

Slovenská pouť do Reichenau – sobota – **6. července** (Jula) na ostrově v Bodensee (za městečkem Konstanz – Německo) ke cti SV.CYRILA A METODĚJE. Mše sv. v **17.00** hod. v hlavním klášterním kostele v obci Mittelzell.

České nedělní bohoslužby ve Švýcarsku končí o víkendu **6.–7. července**; opět začínají **10. srpna** v 18.15 h. ve Winterthuru a **11. srpna** v 19.00 hod. v Zürichu. V době od **11.7. do 10.8. 2018** je Česká misie ve Švýcarsku mimo provoz! (Dva týdny dovolené, týden duchovní cvičení, teologický kurs). **Během prázdnin je možnost navštívit slovenské bohoslužby v Zürichu:** v neděli v **9.30** hodin

v kryptě kostela Liebfrauen! (Na jiných místech slovenské bohoslužby **NEJSOU!**)

OASENFEST – „Tag der Völker“ – 8. září 2018 – WINTERTHUR-Rosenberg, **St. Ulrich** – společná mše svatá místní farností a všech národnostních skupin, které konávají své bohoslužby v této farnosti, začíná v **10.30** h. Česká mše svatá v sobotu **8.září** se proto **NEKONÁ!**

Po mši sv. následuje společný oběd (nabízeny budou různé národní speciality). Odpoledne kulturní program.

Slovenská národní pouť do Einsiedeln se letos koná v neděli **8. září 2018**. Začátek poutní mše ve **12.30** hod.

SVATOŘEČENÍ ANEŽKY ČESKÉ:

v týdnu **11. – 15. listopadu 2019** se konají v Římě oslavy **30. výročí svatořečení** naší Anežky České. Je nahlášena většina českých a moravských biskupů a také mnoho poutníků z Čech, Moravy i Slovenska. Jedno odpoledne bude věnováno i *Valné hromadě Českého náboženského střediska* v našem římském poutním domě Velehrad. Poutní dům dokončuje generální rekonstrukci celého objektu (nyní probíhá 3. etapa). Zbytek míst je již bohužel obsazen.

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Telefon: 044 –241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch

